

ДЕСИСЛАВ НАЧКОВ ГРАДСКИ СЕНКИ

chitanka.info

Забулена в мъгла луната
безимен поглед хвърля пак,
градът — покрит от тишината
таи се в есенния мрак.
Сломени от тъга, бездушни
дървета къпят се в печал,
и само сенките им шушат
удавени в димяща кал.
От ъгъла самотно куче
страхливо взира се във мен,
а аз очаквах да се случи
най-последно нещо този ден.
И търсих да открия някъде
оазис в сивата мъгла,
с една-единствена надежда —
да пия вълшебната вода,
която мигом да ме върне
в изгубената пъстрота,
та в нея пъпа си да хвърля,
на детството при пролетта...
Внезапно сепнах се, луната
тъмнееше открай, докрай;
отново бях наред мъглата
и чувах само кучи лай.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.